



PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Scântea



Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2562

Miercuri 21 Ianuarie 1953

4 PAGINI - 20 BANI

Leninismul — steagul atotbiruitor al omenirii muncitoare

Au trecut 29 de ani de când a început să mai bată înima lui Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul Partidului Comunist și al Statului Sovietic, conducătorul comunismului mondial, genialul descălecat și părinte al omenirii muncitoare.

De peste jumătate de secol nemuritoare ideile ale lui Lenin strălucesc deasupra omenirii, exercitând o uriașă influență asupra întregului mers al istoriei contemporane, luminând tuturor oamenilor muncii căile izbăvirii din sclavia capitalistă, căile construirii lumii noi, socialiste, eliberate de mizerie, de exploatare și de urgia războaielor.

Titim al gândirii științifice revoluționare, Lenin a făcut o monumentală operă teoretică, a ridicat marxismul pe o treaptă nouă, potrivit noilor condiții istorice. Leninismul este marxismul epocii noastre, steagul luptei pentru comunism.

Pentru popoarele din întreaga lume este o fericire de neprețuit faptul că steagul leninismului a fost preluat de către tovarășul Stalin, care l-a purtat din victorie în victorie. Stalin este Lenin al zilelor noastre, marele continuator al operei lui Lenin în toate domeniile teoriei și practicii revoluționare. Prin fiecare lucrare a sa, tovarășul Stalin a dezvoltat și a îmbogățit în mod genial leninismul.

Lenin a creat cea mai puternică armă a omenirii muncii — partidul de tip nou, ale cărui principii și-au găsit înfrățirea în marea Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Lenin și Stalin au făcut și au călăuzit în lupta necrutătoare împotriva dușmanilor clasei muncitoare, a oportunistilor de toate culorile, i-au asigurat o organizare fermă, de monolit, i-au învățat să apere ca pe bunul său cel mai de preț unitatea rândurilor sale. I-au educat să se călăuzească întodeauna după teoria înaltă.

Pe drumul arătat de Lenin, sub călăuzirea lui Stalin, gloriosul P.C.U.S. și-a îndeplinit cu cinste sarcinile sale istorice, s-a consolidat necontenit, a ajuns la forța și măreția cu care a apărut în fața întregii lumi la Congresul al XIX-lea, eveniment epocal de însemnătate istorică mondială, școală măreață pentru toate partidele comuniste, pentru întreaga mișcare muncitorească internațională.

Creator genial al teoriei dictaturii proletariului, Lenin, având alături pe Stalin, a întemeiat primul stat socialist din lume, fortăreața de nebiruit a proletariatului internațional, baza viguroasă a mișcării revoluționare mondiale. În Statul Sovietic, muncitorii și țărani, oamenii simpli din cele mai adânci „nături de jos ale omenirii”, care sub conducerea genială a lui Lenin s-au ridicat pentru prima oară la creație istorică conștientă, și-au dovedit din plin uriașele lor capacități creatoare. Călăuzii de partid comunist, de tovarășul Stalin, ei au transformat vechea Rusie înapoi într-o gigantică putere socialistă industrial-cosmică, cel mai puternic stat din lume.

Astăzi, făcând genul leninist, nepieritoare, salta învățându-se și înarmându-se eroicele popoare sovietice în construirea celei mai înalte civilizații — comunismului. „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări” — a spus Lenin. Azi, pe întinsul marii Uniuni Sovietice se înalță una după alta gigantice hidrocentrale, mărețe construcții ale comunismului. Popoarele sovietice muncesc cu abnegație pentru realizarea condițiilor preliminare ale trecerii de la socialism la comunism, condiții descoperite de către tovarășul Stalin.

Lenin are meritul nepieritor de a fi făcut o analiză magistrală a imperialismului ca ultim stadiu al capitalismului, ca ajun al revoluției proletare. Descoperind legea dezvoltării inegale a țărilor capitaliste în perioada imperialismului și posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară, Lenin a înarmat clasa muncitoare cu o teorie nouă și invincibilă a revoluției socialiste, dând un uriaș impuls mișcării revoluționare din întreaga lume. Cu genul său atotbiruitor, Lenin a demonstrat că în epoca noastră capitalismul, intrat în putrefacție și descompunere, păsește spre inevitabila sa pierdere.

Ideile lui Lenin au fost în mod strălucit confirmate de viață. În zilele noastre, criza generală a capitalismului, începută în perioada primului război mondial mai ales ca rezultat al desprinderii Uniunii Sovietice din sistemul imperialist, a intrat în cea de a doua etapă a sa, mai ales după desprinderea din lanțul imperialismului a țărilor de democrație populară din Europa și Asia. Aceasta a dus la o agravare considerabilă a crizei generale a capitalismului.

Astăzi, ideile lui Lenin au triumfat în uriașul lăzar al păcii și socialismului, care reprezintă o forță fără precedent în istorie. De la Pekin la Berlin, 800 de milioane de oameni — o treime din omenire — pășesc victorios sub steagul de neînvingător al leninismului.

Ideile leninismului stau la baza avântului fără precedent pe care l-a luat în anii de după război lupta popoarelor împotriva odiosului sistem imperialist, incapabil să aducă omenirii altceva decât mizerie, suferințe și războaie sângeroase. În

lumea capitalistă crește dela o zi la alta lupta eroică a clasei muncitoare pentru pace, libertate democratică și apărarea intereselor ei vitale, luptă care are pretutindeni în fruntea ei partidele comuniste și muncitorești. Creșterea mișcării comuniste mondiale a devenit o lege de neclintit a dezvoltării istorice contemporane.

Învățătura leninistă despre uriașă energie revoluționară a popoarelor coloniale este confirmată astăzi de amploarea nemeașcută pe care a luat-o lupta popoarelor din colonii și din țările dependente. Arde pământul sub picioarele colonialistilor. În Vietnam, Birmania, Malaya, Indonezia, popoarele luptă cu arma în mână împotriva jefitorilor imperialiști. Cresce rezistența națională în India, Iran, Egipt, în Kenya, în Africa de Sud și în alte țări. Are loc de fapt destrămarea sistemului colonial al imperialismului.

Simțind că le fuge pământul de sub picioare, imperialismul încearcă să scape de strânsăoarea contradicțiilor interne, de criza economică neiertătoare care se apropie, prin dezlănțuirea unui nou război mondial. În fruntea preazăților de război se află cel mai inversnat dușman al păcii și libertății popoarelor, imperialismul american.

Încă cu mulți ani în urmă Lenin a demascat cu o forță nimicitoare chinul de fiară al imperialismului american, tendințele sale hrăpărețe, ira și bestială față de oameni. „Pe fiecare dolar este murdăria din turniturile militare „avantaioase”... sunt urme de sânge din marea de sânge pe care au vărsat-o zece milioane de morți și 20 de milioane de mutilați” — spunea Lenin. Cu câtă forță confirmă viața cuvintele sale! În goana după profituri maxime, imperialismul american masacrazează cu ferocitate femeile și copiii Coreei, pârjolește cu napalm orase și sate, ucide în văzul lumii pe prizonierii de război coreeni și chinezi. Aliații imperialismului american sunt astăzi micșorării cimei și holerei; arma lor este minciuna, calomnia, spionajul, asasinatul, activitatea de subminare împotriva popoarelor iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică.

Prezățiile de război ale imperialismului se împletește cu cea mai sângeroasă prigoană împotriva clasei muncitoare și a luptătorilor pentru pace. Democrația burgheză, a cărei nemeașcută făcărnicie a fost demascată necrutător de către marea Lenin, și-a lepădat demult ultimele văluri și „aparente” democratice. S.U.A. au devenit astăzi o țară a terorii, a linsajului, a legislației tipic fasciste.

Mai izbitor ca oricând apare astăzi contrastul între mocirla „democrației” burgheze și înflorirea adevăratei democrații în marea Uniune Sovietică și, după modelul ei, în țările de democrație populară, care asigură cele mai largi drepturi și libertăți pentru cei ce muncesc, în care oamenii muncii, eliberați de exploatare, participă activ la conducerea statului, își construiesc o viață fericită, socialistă.

Pline de noblețe și de strălucire se afirmă ideile leninismului, demascând fără cruțare ideologia putredă, sălbatică a burgheziei contemporane, ideologia jafului imperialist, a vrăjmășiei între națiuni, a urii față de om, ideologia războiului și căruia istoria i-a săpat mormântul, nu are ce să opună înalților idealuri de pace, democrație și socialism. Astăzi, în jurul imperialismului american se adună și misonă ca iste insecte dezgustătoare tot ce există pe lume mai decăzut și mai josnic: spionii și asasinii fasciști moștenii dela Hitler, agenții cu vechi state de plată la poliția burgheză, din sclaia social-democraților și filioșilor, trădătorii de patrie fușiți din țările lor de frica popoarelor, gangsterii condeului, șarlatanii multinașioniști, care pentru câțiva dolari se străduiesc să înfrumusețeze ticăloșii imperialismului, canibali cu diplome de „savanti”, care pânzăresc steagul sfânt al științei. Toată această pleavă este pusă la bătaie de imperialismul american pentru a-și îndeplini mai ușor rolul său odios de jandarm mondial, de călău al popoarelor, pentru a arunca omenirea într-o nouă baie de sânge.

În calea planurilor monstruose ale imperialismului american se ridică marea Uniune Sovietică, țara ale cărei interese se contopesc cu cauza păcii în întreaga lume. Îndeplinind poruncile lui Lenin, Statul Sovietic, condus de marea Stalin, duce cu neabătută consecvență o politică de pace și prietenie între popoare, politică ce pornește dela principiul posibilității coexistenței pasnice a capitalismului și socialismului. Politică externă leninist-stalinistă a U.R.S.S. se bucură de simpatia și de sprijinul activ a sute de milioane de oameni din lumea întreagă. Ideea păcii și prieteniei între popoare constituie totodată fundamentul politicii externe a țărilor de democrație populară.

În toate țările lumii crește și se întărește necontenit uriașă mișcare pentru pace, fără precedent în istorie prin amploarea și măreția ei. Tovarășul Stalin ne învăță că leninismul este o teorie universal valabilă, călăuză proletariilor din toate țările, modul de tactică pentru toate partidele comuniste.

Caracterul profund internațional al leninismului și-a găsit o confirmare strălucită în succesele răsunătoare pe care le dobândește țările de democrație populară cu ajutorul frătesc al U.R.S.S.

Popoarele din aceste țări poartă o fierbinte recunoștință marelui Lenin pentru genialul său program al construcției socialiste. De o însemnătate excepțională este minunatul „plan cooperatist” al lui Lenin, sintetizat de tovarășul Stalin în opera sa genială „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”, folosirea de către proletariat a condițiilor favorabile pentru cucerirea puterii; exproprierea și socializarea mijloacelor de producție în industrie; unirea treptată a țărilor muncitori în mari gospodării agricole colective și înzestrarea acestor gospodării cu mașini și cu tehnica modernă; menținerea producției de mărfuri ca legătură economică între oraș și sat, dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist și eliminarea din circulația de mărfuri a capitaliștilor de orice fel. Este fără îndoială — arată tovarășul Stalin — că pentru toate țările capitaliste care au o clasă de producători mici și mijlocii mai mult sau mai puțin numeroși, această cale este singura posibilă și indicată pentru victoria socialismului.

Aceasta este și calea victorioasă pe care pășeste, sub călăuzirea partidului, poporul român. Învățăturile nemuritorului Lenin, dezvoltate și îmbogățite de genul lui Stalin, constituie marea îndreptare de viață nouă pe care-l urmează cu neștirbită fidelitate partidul și statul nostru democrat-popular. Ele stau la temelie patria noastră din înapoieră ei de veacuri, îndreptându-o spre cele mai înalte trepte ale progresului, ale civilizației, ale bunăstării pentru cei ce muncesc. Ideile lui Lenin și Stalin redesc în succese pe care le-am dobândit pe drumul industrializării socialiste a țării, în ritmul impetuos cu care prinde viață planul de electrificare, în holdele mănoase ale gospodăriilor colective. Ideia leninistă a întrecerii socialiste, a inițiativei și a capacității creatoare a maselor descătușează și în țara noastră imensele energii care sălășluiesc în popor, înfălește pe oamenii muncii în bătaia pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani.

Dela Lenin învățăm să consolidăm necontenit statul de democrație populară, să lărgim mereu legăturile partidului și statului cu masele, să atragem milioanele de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești.

Sufletul viu al leninismului este lupta inversunată, plină de pasiune arzătoare, împotriva tuturor dușmanilor clasei muncitoare, ai păcii și socialismului. Leninismul ne învăță că pe măsura ce crește forțele socialismului, dușmanii manifestă o împotrivire din ce în ce mai turbată. Este o poruncă sfântă a lui Lenin acia de a lupta necrutător și de a ne ascuți necontenit și în toate împrejurările vigilența revoluționară împotriva vrăjmașului dinăuntrul țării, rasturnat dela putere, de a ascuți vigilența împotriva uneltirilor agresorilor imperialiști. De o vie și neștirbită actualitate este învățătura leninistă cu privire la necesitatea luptei necurmute împotriva oportunismului și împaciștilor. Adormirea vigilenței, autolimitarea, atitudinea de gură căscă trebuie combătute ca pe cel mai mare rău.

Lenin ne învăță să acordăm cea mai mare însemnătate problemelor și muncii ideologice, să desfășurăm o ofensivă neîntreruptă împotriva ideologiei dușmane, să descoperim în vreme și să orșim din rădăcinii influențele ei în orice domeniu în economie, în știință, în cultură și artă. Încă în urmă cu 50 de ani Lenin a arătat că între ideologia burgheză și ideologia clasei muncitoare nu există cale de mijloc, că orice îndepărtare sau denaturare a ideologiei socialiste înseamnă implicat o întărire a ideologiei burgheze. Munca ideologică de zi cu zi și lupta pentru puritatea ideologică, demascarea neobosită a sălbaticii ideologiei imperialiste, combaterea necrutătoare a oricăror manifestări de naționalism și cosmopolitism burghez constituie o sarcină primordială în lupta pentru pace și socialism.

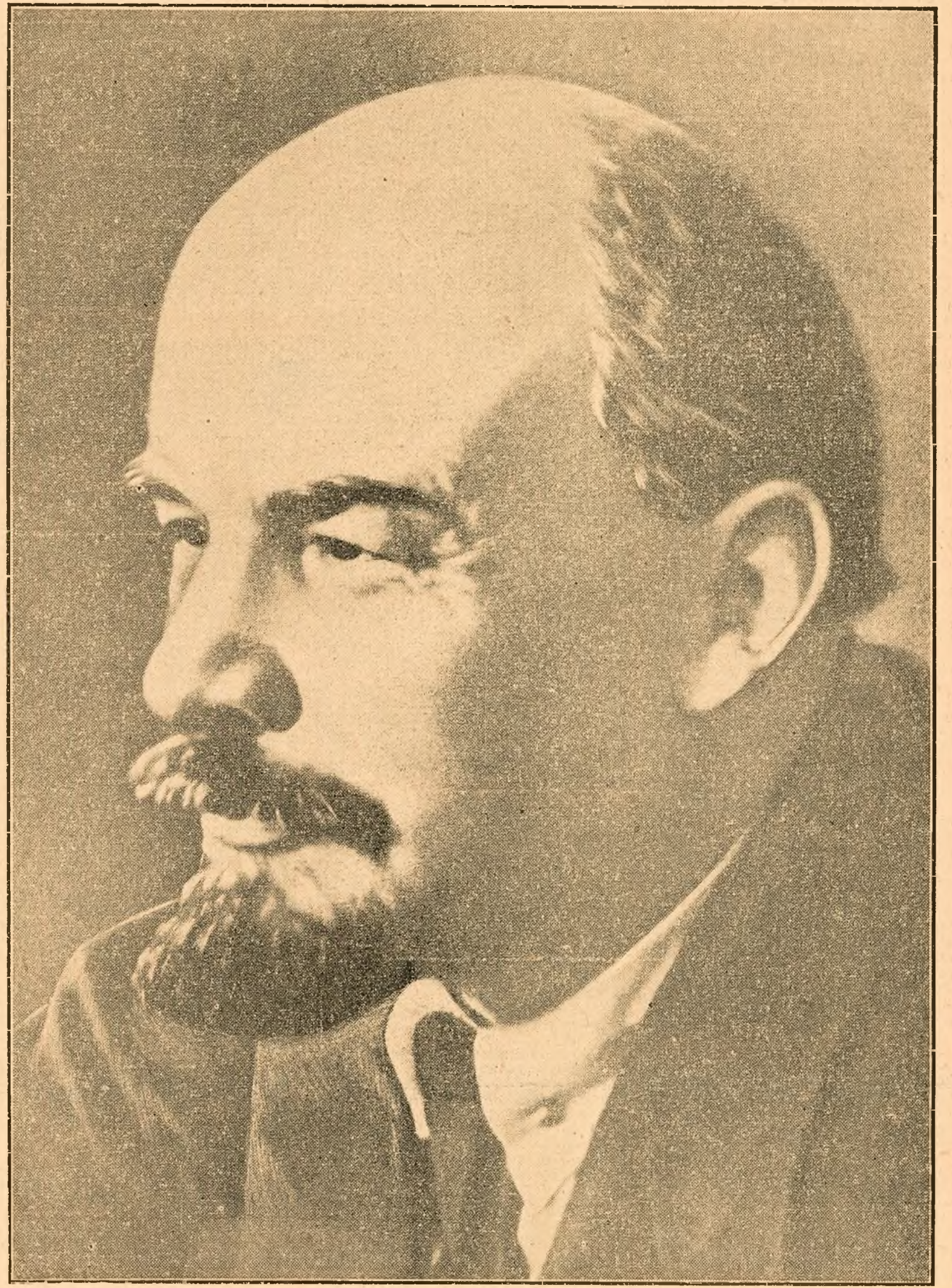
De o uriașă însemnătate pentru viața ideologică a partidelor comuniste și a întregii mișcări muncitorești internaționale este apariția genială opere a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”, operă clasică a marxismului creator, care ridică pe culmi încă nemeașcute știința marxist-leninistă, înarmând toate popoarele cu o imens tezaur ideologic în lupta lor pentru pace, democrație și socialism.

Măretele idei ale leninismului își croiesc astăzi drum spre inimile tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Ideile lui Lenin și Stalin sunt invincibile pentru că exprimă însuși mersul înainte al istoriei.

În jurul lui Stalin, Lenin al zilelor noastre, neîntrecutul făuritor de victorii ale forțelor păcii și socialismului, se strâng de tot cei ce omenirea mai bun, mai nobil. Secolul nostru este secolul triumfului leninismului în lumea întreagă, secolul în care toate drumurile duc spre comunism.

Păstrați amintirea lui Ilici, iubiți-l și studiați-l pe învățătorul și conducătorul nostru, Ilici.
Luptați împotriva dușmanului dinăuntru și din afară și zdrobiți-l, așa precum ne învăță Ilici.
Creați o viață nouă, un nou fel de viață, o cultură nouă, așa precum ne învăță Ilici.
Nu ocoliți niciodată munca mărunță, căci din munca mărunță se clădește tot ce e mare, iață unul din importantele precepte ale lui Ilici.

I. STALIN



Insuflețiți de ideile marelui Lenin

Partidul și guvernul ne-au încredințat sarcina de a începe de la zero o nouă etapă de dezvoltare a țării noastre, de a construi puternica hidrocentrală dela Bicaș, care poartă numele genului omenirii muncitoare, a numelui nemuritorului Lenin.

Cu câtă emoție am primit noi înflăcăra chemare a partidului care, prin cuvântul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, încercatul nostru conducător, ne-a cerut să pășim cu hotărâre la îndeplinirea planului de electrificare, alcătuit pe baza genialelor învățături leninist-staliniste să punem energia noastră, dragostea noastră de munca eroică în slujba binelui forțelor noastre, pentru întărirea și înflorirea patriei! Au trecut de atunci mai bine de doi ani și lăta, planul de electrificare prinde viață, începe să devină realitate. Dea Docești și Ovidiu, rețelele liniilor de înaltă tensiune poartă zece de mii de kilovați spre fabricile și uzinele țării, fac să se aprindă „lampa lui Ilici”, care împrăștie beznă din sute și sute de sate.

A aprinde lumina vie a lui Lenin în Carpați este o sarcină măreață ce dă naștere unor mari energii. Pe șantierul nostru, mieriți au înaintat cu peste 1.300 m, în adâncul muntelui. Biruind grelele condiții naturale, constructorii au excavat mii de metri cubi de stâncă, au început lucrările pentru instalarea fabricii de beton și construirea unei dela Stejaru. Zece și zece de echipe de constructori progătesc ziua când vor începe construirea puternicului dig.

În spatele cărui se va forma un imens lac de acumulare pe care oamenii din partea locului l-au numit de pe acum, „marea lui Lenin”.

Vestitele cuvinte ale lui V. I. Lenin: „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări” — au o uriașă forță mobilizatoare în rândurile constructorilor hidrocentralei noastre.

Giganticele lucrări hidroenergetice din Uniunea Sovietică — construcții ale comunismului — ne fac să întrevădem viitorul luminos spre care ne conduce partidul nostru.

Multilateralul ajutor frătesc pe care ni-l acordă marea Uniune Sovietică este chezașia înfaptirii construcției noastre, în termenele prevăzute în planul cincinal. Zecele de scroape, buldozere, excavatoare, autocamioane, întreaga instalație a fabricii de beton, care va înlocui munca manuală a 6.500 oameni — ne ajută să ducem la îndeplinire sarcina încredințată — construirea hidrocentralei „Vladimir Ilici Lenin”.

Cinstind cu venerație și dragoste fierbinte memoria lui Vladimir Ilici Lenin, noi, muncitorii, tehnicienii și inginerii care înălțăm aici, în Republica noastră Populară, o hidrocentrală ce-l va purta numele scump tuturor oamenilor muncii, ne vom spori, zi de zi eforturile, spre a obține noi și noi izbăviri în bătaia măreții a electrificării, parte integrată și din lupta noastră pentru fărâșirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Stefan Ivacloni, miner stahanovist la sectorul barajului; Coca Aurel, miner constructor la sectorul barajului; Nicolae Mălăncuță, miner stahanovist la sectorul tunel-întrare; Ștefan Cristea, miner stahanovist tunel-întrare; Ion Mocăniță, maistru miner, șef de lucrări; Octavian Groza, inginer constructor tunel-iesire; Enache Barbăraș, miner stahanovist tunel-iesire; Pavel Corceac, muncitor stahanovist la Atelierul Centrale; Ladislau Rakosi, inginer constructor la Atelierul Centrale; Ion Gogu, zidar stahanovist la sectorul construcției și instalații.

Lenin ne arată calea spre belșug

Cu câțiva ani în urmă, 43 de familii de țărani săraci și mijlociași din comuna noastră, urmând îndemnul și sfatul partidului, au pornit pe calea arătată de Lenin, calea gospodăriei colective. Cine dintre noi ar putea arăta în cuvinte cât de scumpe ne sunt nouă, colectivizării, numele și memoria aceluia pe care-l simțim ca pe un adevărat părinte, a cărui mare și luminată înțelepciune ne-a izbăvit pentru vecele de viață amară ce am dus-o noi și părinții noștri — și părinții părinților noștri? Lui Lenin și iubitului tovarăș Stalin, Lenin al zilelor noastre, le datorăm viața nouă și plină de bucurii, faptul că am scăpat de frica în fața zăii de mâine, de sărăcie, de jaful chibaburului.

Au ajutorul tractoarelor și folosind învățăturile științei, noi smulgem roade din ce în ce mai bogate pământului. Anul acesta ne-am îngrijit culturile după regulile agrotehnice, floarea soarelui și porumbul le-am prăsit de patru ori, am folosit polenizatori și porumbul se arde mai bine și are mai multă apă. Și roadele n-au întârziat să se arate. Gospodăria noastră colectivă a obținut 2.200 kg. grâu și 4.500 kg. porumb la hectar. De unde a început am pornit cu două perechi de boi, 3 perechi de cai și 4 perechi de vaci, în anul 1951 ajunsesem la 6 perechi de boi, 5 perechi de cai, 15 vaci cu lapte, 18 scroafe, 224 porci și alte animale, precum și păsări. După exemplul colhoznicilor am construit și noi atelier de rotărie, fierărie, tâmplărie și lăcătușerie, care sunt înzestrate cu motoare electrice și cu toate uneltile trebuincioase.

2.400 kg. grâu, 1.200 kg. porumb, 800 kg. orz, 1.700 kg. cartofi și peste 1.000 lei.

De când lucrăm în gospodăria colectivă, Kocsorva Iuliana și-a clădit o casă nouă acoperită cu țigla, și-a cumpărat o vacă cu lapte, fetițele ei și ea însăși sunt bine îmbrăcate, cum n-au fost niciodată până acum. Colectivista Kosztan Ana își clădește și ea o casă nouă, fiul ei învață la școala medie pedagogică și are de gând să-l trimită apoi la universitate. Medgyesi Géza, de când e colectivist, a cumpărat printre altele fetei lui, Iolanda, mobilă nouă dela oraș, iar pentru fiul său, Alexandru, a cumpărat o bicicletă.

În gospodăria noastră colectivă, 22 membri și nemembri de partid învață în cercul de studii al Istoriei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, 28 colectivști urmează cursul de agricultură, iar alți 27 frecventează cursurile agro-zootehnice.

Succesele gospodăriei noastre colective i-au ajutat și pe ceilalți țărani muncitori din comună să se încredințeze că drumul arătat de Lenin și Stalin este singurul drum care duce la o viață liberă și îndestulată. Păulești a devenit un sat al colectivizării. Îndeplinind poruncile lui Lenin și Stalin, noi vom lupta fără răgăz, zădărnici uneltirile chibaburilor — dușmanii inversnați ai vieții noastre noi — pentru a întări alianța frățească cu muncitorii dela orase, pentru a doborâți și a duce la înflorire gospodăria noastră colectivă, astfel încât ea să poarte cu cinste numele marelui Lenin.

BALOGH ANDOR
șef de brigadă în gospodăria colectivă „Steagul lui Lenin” din Păuleștii-ralonului Satu Mare

Convocarea primei sesiuni a Marii Adunări Naționale

PREZIDIUL MARIILOR ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

În temeiul art. 37, punctul a din Constituția Republicii Populare Române;

DECRETEAZĂ:

Se convoacă prima sesiune a Marii Adunări Naționale pe ziua de 23 Ianuarie 1953, orele 9 dimineața, în Palatul Marii Adunări Naționale.

București, 20 Ianuarie 1953.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale,

Petru Groza

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale,
Marin Florea Ionescu

Nepieritoarea prietenie

Peste orașul milenar coboară asfințitul. Umbrele telor se alungesc treptat și întreg cuprinsul se învâlește în păcla viorie, ca într-o mășe. Deasupra muntelui David mijlesc primele stele...

Un bărbat sveit, purtând o scurtă de piele neagră, străbate fără grabă străzile întinse. Cizmele sale vechi bocane ritmic pe caldarâmul desfundat, amintind parca ecoul unor pași estăsești. Încotro s'o fi îndreptat?

Nu departe de „centru”, de palatele fastuoase ale fabricanților și ale înalților funcționari țariști, se tuptează niște ulcioare inguste cu cășute sărăcicioase. Locuitorii mai acutăți nu și-au putut îngheba nevoiași de prin parțile locului; în schimb au plantat pomi, mulți pomi, care se năvăl prin ogrăzile mărunte ca niște fântâni, verzi, fosfozante, făcând din locul fierbinț. O asemenea ulță înverșită este și Avlari — și toamna într'acolo se adreaptă tănară cu scurta de piele.

A ajuns. Aruncă o privire grabită în jur: țipenie de om. Fără zgomot, deschide porțile și lată în curte. Acum e în pridvor și ciocănește înțetșor în ușă. După câteva întrebări și răspunsuri obșnuite, cei dinăuntru deschide. Revoluționarii ruși trebuie să fie mereu cu ochii în patru: egeții ohraanei îl urmăresc cu înverșinare crescândă.

— Noroc, Coba — te așteptam! rostește gâzda și un zâmbet îi luminează chipul. — Bun găsit. Lado! — răspunde tânăr îmbrățișându-l cu dragoste. Spune-mi: adăoga ei în timp ce-și desbracă scurta — tovarășul Victor e la voi?

— Da, a venit mai adineori. Dar intră, intră... cred că abia aștepți să-l vorbești. — Se înțelege: doar ne aduce vești dela Lenin!

— Și Stalin, luând brațul lui Kef-hovici, pătrunde în odația din fund.

Aici, în jurul unei mășue scunde stau câțiva oameni. Cealaltul mai aburește încă în cești și gazozină din peșete aruncă o lumină palidă pe chipurile celor adunați.

Convorbirea, întreruptă câteva clipe, reîncape cu și mai multă căldură. Ospetele povestește despre Vladimir Ilci, despre neobșnuita activitate a generalului conducător, pe care vitregile exilului nu l-au putut clinti dela muna tuncică pentru furierea partidului marxist în Rusia.

— După cum știți — continuă Victor Kurnatovski — un grup de „economisti” a lansat anul trecut un manifest, așa zisul „Credo”, prin care se ridică împotriva marxismului revoluționar. Ei cereau să se renunțe la ideea unui partid politic independent al clasei muncitoare — să renunțăm deci la revendicările noastre politice...

Când documentele economiștilor a ajuns la cunoștința lui Ilci — înmăeză Kurnatovski — el a convocat neîntârziat de consfătuire a deputaților politici marxști care se aflau prin localitățile învecinate. Erau 17 tovarăși în frunte cu Lenin...

Înălțat de povestire, Stalin o retracează cu toată filia. Se simte parcă prezent acolo, în izba înghețată din Șusenskoe, alături de învățătorul lubit, care croștea drum luminos mișcării revoluționare prin negura țarismului... Da, caia lui Ilci e singura cale spre victoria proletarului; și marxștii transcaucazieni vor ști să poarte cu cinste marelui stindard leninist!

Delegatul bolșevicilor din Transcaucazia intră în sală cu mult înainte de ora deschiderii conferinței. Înima îl bătea ca niciodată: în ziua aceea avea să l se împlinească unul din visurile cele mai dragi, avea să-l vadă înfrățit pe Lenin!

De cunoscut, se cunoșteau încă demult. Nenumărate articole și broșuri, pe care atât unul cât și celălalt le îndreptau neobșnuit împotriva dușmanilor partidului, povestirile tovarășilor, scrisorile ce străbătau adesea mii de kilometri ca să ajungă dela Lenin la Stalin — toate acestea clădiseră o punte nevăzută dar trainică între inimile lor.

Acum Iosif Vissarionovici venise într'adins mai devreme. Voia să-l vadă pe Ilci sosind, să-l urmărească fiecare gest: cum va intra în sală, cum va răspunde la saluturile tovarășilor, mersul lui, zămbetul...

— Într'un cuvânt, totul. Rugă pe unul dintre delegați, un cunoscut, să-l arate pe Lenin de îndată ce acesta va sosi.

— Po Vladimir Ilci? Dar lată-ți!

— Într'un colț al încăperii, în mijlocul unui grup, seada un om scund, cu fruntea bolțită, purtând un costum negru, modest. Cu degetul mare vârit în deschiștura jileticii, la subsuoră, cu un surâs imperceptibil în colțul buzelor, el urmărea atent fiecare cuvânt. Din când în când intervenea în discuție făcând o observație scurtă, apoi tăcea din nou, ascultând.

Privindu-l, Stalin rămase o clipă jimit. Cu totul altfel și-l închipuise pe Ilci! Din încreaga lăunță a acestui om răzăbăta o umitoare simplitate.

Cineva se apropie de Lenin și-l spuse câteva cuvinte. El zămbi, dădu din cap a înclinându-se și cu pași luți se îndreptă spre intrarea sălii. Peste câteva clipe se afla în fața lui Stalin. Iosif Vissarionovici strănse mâna conducătorului drag și simți un val de căldură străbătându-l din tălpi până în creștet. În fața-l seada un om de statură mai mică decât mijlocie, cu privire plină de vioiciune. Vorbea repede.

— Țiu neapărat să te felicit odată mai mult pentru minunatul dumitale articol „Răspuns „Social-Democratului” — spuse Lenin — și în ochii săi vioi scântăia lumină veselă. Problema „introducerii din afară a constituției” este pusă în mod strălucit! Și în general — adăoga el — „Proletariatul-Erdzola” pe care o conduceți toate este egale!

Stalin nu-și putea desprinde privirile dela chipul lui Lenin. Și pe măsură ce se destășura lucrările Conferinței dela Tammerfors, ascultând cuvântările lui Ilci, sentimentul de admirație devenea tot mai puternic în inima tovarășului Stalin. Năușprezece ani mai târziu îl împerejură dureroase, el avea să evocă momente trăite atunci!

„Am fost captivat de puterea și învinșăbilitatea logică a discursurilor lui Lenin, o logică rece dar care pune stăpânire pe auditor în mod temeritic, electrizându-l și cucerindu-l în întregime”.

În simplitatea și modestia „vulturului de munte”, tovarășul Stalin vedea din ce în ce mai clar... una din marile calități ale lui Lenin — conducător nou al unor mase noi, mase simple și obșnuite, care formeză o mare masă de „straturi de jos” ale omnilor!

Sunt zile grele pentru partidul bolșevic. Pe baza unei acuzații ticloase și absurde, guvernul provizoriu a lansat un mandat de arestare împotriva lui Lenin. O campanie înverșunată a fost declanșată contra partidului. Agenții contrarevoluției mișună pretutindeni.

Într-o locuință petersburgheză, de-o parte și de alta a unei mese mari, două grupuri stau față în față.

— Trebuie să înțelegi, spune un omuleț roșcovan care-și tot șterge cu batista sudorearea de pe tămplă — „cel mai bun lucru este ca Vladimir Ilci să se prezinte la proces! N'avam decât de câștigat din aceasta!”

Dumnezeoasă, poate. Partidul nostru însă, cauza Revoluției — în micul caz — răspunde apăsător tovarășul Stalin, care să de cealaltă parte a mesei, netezindu-și ușor mustățile groase.

Cei doi încep să dea semne de enervare. Emu aproape siguri de reușită — și lată că toate argumentele lor, îndelung ticloase, se izbesc de hotărârea fermă a lui Stalin, ca de un zid de nepătruns.

— Desigur că știți, spune printre dinți primul vorbitor, că Troțki și Kamenev susțin propunerea pe care v'o facem...

— Și tu! răspunde Stalin, fără să se arate mic deroc. Sub privirea lui pătrunzătoare, cei doi parlamentari sunt nevoiți să se uite n poale. Roșcovani își face de lucru cu învințitoarea fotoliului...

— Vladimir Ilci nu se va prezenta la niciun fel de proces!

— spune omul în rubască neagră, ridicându-se ușor de pe scaun. Vorbește calm, dar pe un ton care nu îngăduie replică. — Nimic nu ne garantează că această ticlă „provizorie” nu va cădea să-l facă de petrecante. Nu avem voie să riscăm viața conducătorului Revoluției!

Văditi mișcat, Stalin face câțiva pași spre fereastră. Apoi, întorcându-se spre cei doi troțkiști, care stăteau plouați în mijlocul camerei:

— Avem un singur Lenin! spune dânsul. Eu unul n'am mai întâlnit în toată viața mea un asemenea om... (și adăoga după o pauză, cu glasul scăzut)... Și nici n'am să mai întâlnesc!

Conducătorul oamenilor păcii ține în mână o telegramă. A scos acum câteva clipe, din partea constructorilor Canalului Volga-Don, „Vladimir Ilci Lenin”. În cuvintele pline de dragoste, el exprimă adevărată iubire a poporului sovietic pentru marea sa liberă de fericiții umanie — Lenin al zilelor noastre — tovarășul Stalin.

Iosif Vissarionovici prindește multă vreme mesajul victorios. Gânduri strălucitoare ca razele soarelui l se perindă în minie. El se gândeste la Lenin. Îl vede la tribună, cu brațul înșinat înainte, arătând clasei muncitoare drumul spre țel.

„Nu se sfârșise încă lupta cu hoardele intervenționiste, încă mai detunau explozii de obuze pe pământul stâncos al Crimeei — când Lenin, înflăcărat de privirea sa genială, încipuse să lucreze la marelui plan de electrificare a Rusiei...”

Tovarășul Stalin încipuse o clipă peocapele și zăreste un om scund, cu fruntea bolțită, mergând cu pași mărunți și repezi dealungul și dealatul camerei, în vreme ce glasul-l plin de emoție zugrăvea grandioasa perspectivă a zilei de mâine...

Da, Lenin auzea, încă de pe atunci, cum vor vii înspumatele valuri ale Canalului Volga-Don în turbinele dela Kahovka, iar în privirea sa inspirată mijea — încă acum izbucel și ceva de zăle — lumina care se revărsa azi până în anule Unimii!

— Trebuie să văzeli — spuse Ilci cândva, dar se gândeste Stalin, să văzeli așa, ca el, făcând să crească din visuri — bucuria vieții! Ce sarcină grea — și ce fericire — să duci mai departe prin aspre lupte victorioase, opera unui asemenea titan!

O tresărire dureroasă îl înfocă deodată inimă...

„...Iată sala cea mare a Societelor, într-o dimineață cernită de Iarnă. Urcând la tribună, încet, Stalin se simte încălecat de o răspundere uriașă. Sute de priviri îl urmăresc cu încredință. Întregul popor sovietic se uită la el ca la cel mai vrednic tovarăș de luptă al lui Ilci. Și nu numai oamenii sovietici îl privesc în această clipă — ci întreaga omenire muncitoare. O tăcere adâncă învâlește sala — și n'adăoga tăcere prin să răsune solemn cuvintele de foc ale jurământului!”

„Noi, comuniștii, suntem oameni de o structură deosebită. Suntem furiști dintr-un material deosebit. Noi suntem cei care formăm armata marelui strateg — proletariatul, armata tovarășului Lenin. Nimic nu este mai presus decât cinstea de a face parte din această armată. Nimic nu este mai presus de titlul de membru al partidului și nici de titlul de conducător este tovarășul Lenin...”

Părăindu-ne, tovarășul Lenin ne-a poruncit să ținem sus și să păstrăm neîntințat marea titlu de membru al partidului. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste această poruncă a ta!”

— Într'adevăr, cu cinste! — șoptește tovarășul Stalin, privind încă odată telegrama constructorilor. Mai grandioasă decât giganticele înălțături este puterea creatoare a comuniștilor în munca pacnică, mărețată, ca și în anii crânceni și războiului — el ar fi și în acest meroiu în vreme, deschiștorii de căi strălucitoare — pentru că izbândă Revoluției este legea vieții lor!

„Acum valurile Canalului se avântă nestăvilite în turbinele datoare de iu mină. Marea forță se răspândește dealungul și dealatul urșelor întinderei și arpișle comunismului se desfac tot mai larg, îmbrățișând încă întreg pământul sovietic!”

Stalin se apropie încetșor de portretul lui Ilci și-l zămbet cald îl auzese chipul.

— Iată a venit Volga-Donul, Vladimir Ilci! — ar vrea să-l spună. S'a înfăptuit un vis de veacuri al poporului nostru. Vom face să se înfăptuiască visul tuturor popoarelor lumii — (și-i jurăm, iubite tovarăș și învățător!

Stalin și-a masa de lucru. E liniște. Soare-și puternic de vară se strecoară prin perdelele largi.

La Kremlin, într'un birou larg, cu ferestrele deschise spre Piața Roșie/lucrează Lenin. Pe chipul lui energic, obosala nopților nedormite a lăsat urme adânci — dar ca întodeauna în momentele de mare încordare, ochii îl ard de o flacără vie care-l luminează parca întreaga înfățișare.

Secretarul lui înocet, în vârful piciorului, Pana lui Vladimir Ilci aleargă cu rezepțiune pe filele de hârtie; toată atenția îl este absorbită de muncă. Formulările trebuie să fie precise și hotărâte, așa încât fiecare cuvânt să săgeteze, înflăcărand inimile.

„Patria socialistă este în primejdie! Trăiască Patria noastră Socialistă!”

— Vladimir Ilci — îl intrerupe secretarul — o scrisoare urgentă dela Țaritarii.

Ah, dela Stalin! Dă-mi-o imediat... Încruntând ușor sprâncenele, Lenin elictește cu atenție cuprinsul scrisorii și pe obrazul-i smead flutură o umbră de îngrijorare.

„Scumpe tovarășe Lenin! Îți scrie Iosif Vissarionovici. — Se desășoară lupta pentru Sud și pentru Marea Caspică. Pentru ca toată această regiune să rămână a noastră (și ea poate să rămână a noastră!) avem nevoie de câteva torpiloare de tip ușor și de vreo două submarine... Vă împor să înălțurați toate pictelele, înlesnind și grabind astfel primirea imediată a celor cerute. Baku, Turkestan, Kaukazu de Nord vor fi indispensabili! Ate noastre, dacă cerețile ne vor fi satisfăcute imediat. Pe front lucrurile merg bine. Nu mă îndoresc că vor merge și mai bine (căzăci-mea se descompune definitiv). Strâng mâna scumpului și iubitelui meu Ilci. Al d-v. Stalin!”

O clipă, Ilci rămâne tăcut, privind înainte. Apoi, cu o mișcare vie, la tocul și trago o linie apăsată peste cuvintele de început și poste rândul ultim, care se referă la el personal. Schimbând adresa, el pune dedesubt semnătura sa — apoi, întorcându-se către secretar:

— Să fie trimisă neîntârziat la Comandament! — îl spune el, înzâmbându-i scrișoarea. Să mi se raporteze urgent de îndeplinirea dispoziției!

Secretarul țose în grabă. Țaritarii va rezista la se gândeste Lenin — și un zămbet fin îl luminează fața supț. — Dacă e Stalin acolo — totul este în ordine...

Mund'ocul în călimara de bronz, el continuă să lucreze cu și mai multă ardore.

Stalin și-a masa de lucru. E liniște. Soare-și puternic de vară se strecoară prin perdelele largi.

Conducătorul oamenilor păcii ține în mână o telegramă. A scos acum câteva clipe, din partea constructorilor Canalului Volga-Don, „Vladimir Ilci Lenin”. În cuvintele pline de dragoste, el exprimă adevărată iubire a poporului sovietic pentru marea sa liberă de fericiții umanie — Lenin al zilelor noastre — tovarășul Stalin.

Iosif Vissarionovici prindește multă vreme mesajul victorios. Gânduri strălucitoare ca razele soarelui l se perindă în minie. El se gândeste la Lenin. Îl vede la tribună, cu brațul înșinat înainte, arătând clasei muncitoare drumul spre țel.

„Nu se sfârșise încă lupta cu hoardele intervenționiste, încă mai detunau explozii de obuze pe pământul stâncos al Crimeei — când Lenin, înflăcărat de privirea sa genială, încipuse să lucreze la marelui plan de electrificare a Rusiei...”

Tovarășul Stalin încipuse o clipă peocapele și zăreste un om scund, cu fruntea bolțită, mergând cu pași mărunți și repezi dealungul și dealatul camerei, în vreme ce glasul-l plin de emoție zugrăvea grandioasa perspectivă a zilei de mâine...

Da, Lenin auzea, încă de pe atunci, cum vor vii înspumatele valuri ale Canalului Volga-Don în turbinele dela Kahovka, iar în privirea sa inspirată mijea — încă acum izbucel și ceva de zăle — lumina care se revărsa azi până în anule Unimii!

— Trebuie să văzeli — spuse Ilci cândva, dar se gândeste Stalin, să văzeli așa, ca el, făcând să crească din visuri — bucuria vieții! Ce sarcină grea — și ce fericire — să duci mai departe prin aspre lupte victorioase, opera unui asemenea titan!

O tresărire dureroasă îl înfocă deodată inimă...

„...Iată sala cea mare a Societelor, într-o dimineață cernită de Iarnă. Urcând la tribună, încet, Stalin se simte încălecat de o răspundere uriașă. Sute de priviri îl urmăresc cu încredință. Întregul popor sovietic se uită la el ca la cel mai vrednic tovarăș de luptă al lui Ilci. Și nu numai oamenii sovietici îl privesc în această clipă — ci întreaga omenire muncitoare. O tăcere adâncă învâlește sala — și n'adăoga tăcere prin să răsune solemn cuvintele de foc ale jurământului!”

„Noi, comuniștii, suntem oameni de o structură deosebită. Suntem furiști dintr-un material deosebit. Noi suntem cei care formăm armata marelui strateg — proletariatul, armata tovarășului Lenin. Nimic nu este mai presus decât cinstea de a face parte din această armată. Nimic nu este mai presus de titlul de membru al partidului și nici de titlul de conducător este tovarășul Lenin...”

Părăindu-ne, tovarășul Lenin ne-a poruncit să ținem sus și să păstrăm neîntințat marea titlu de membru al partidului. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste această poruncă a ta!”

— Într'adevăr, cu cinste! — șoptește tovarășul Stalin, privind încă odată telegrama constructorilor. Mai grandioasă decât giganticele înălțături este puterea creatoare a comuniștilor în munca pacnică, mărețată, ca și în anii crânceni și războiului — el ar fi și în acest meroiu în vreme, deschiștorii de căi strălucitoare — pentru că izbândă Revoluției este legea vieții lor!

„Acum valurile Canalului se avântă nestăvilite în turbinele datoare de iu mină. Marea forță se răspândește dealungul și dealatul urșelor întinderei și arpișle comunismului se desfac tot mai larg, îmbrățișând încă întreg pământul sovietic!”

Stalin se apropie încetșor de portretul lui Ilci și-l zămbet cald îl auzese chipul.

— Iată a venit Volga-Donul, Vladimir Ilci! — ar vrea să-l spună. S'a înfăptuit un vis de veacuri al poporului nostru. Vom face să se înfăptuiască visul tuturor popoarelor lumii — (și-i jurăm, iubite tovarăș și învățător!

Stalin și-a masa de lucru. E liniște. Soare-și puternic de vară se strecoară prin perdelele largi.

Conducătorul oamenilor păcii ține în mână o telegramă. A scos acum câteva clipe, din partea constructorilor Canalului Volga-Don, „Vladimir Ilci Lenin”. În cuvintele pline de dragoste, el exprimă adevărată iubire a poporului sovietic pentru marea sa liberă de fericiții umanie — Lenin al zilelor noastre — tovarășul Stalin.

Iosif Vissarionovici prindește multă vreme mesajul victorios. Gânduri strălucitoare ca razele soarelui l se perindă în minie. El se gândeste la Lenin. Îl vede la tribună, cu brațul înșinat înainte, arătând clasei muncitoare drumul spre țel.

„Nu se sfârșise încă lupta cu hoardele intervenționiste, încă mai detunau explozii de obuze pe pământul stâncos al Crimeei — când Lenin, înflăcărat de privirea sa genială, încipuse să lucreze la marelui plan de electrificare a Rusiei...”

Tovarășul Stalin încipuse o clipă peocapele și zăreste un om scund, cu fruntea bolțită, mergând cu pași mărunți și repezi dealungul și dealatul camerei, în vreme ce glasul-l plin de emoție zugrăvea grandioasa perspectivă a zilei de mâine...

Da, Lenin auzea, încă de pe atunci, cum vor vii înspumatele valuri ale Canalului Volga-Don în turbinele dela Kahovka, iar în privirea sa inspirată mijea — încă acum izbucel și ceva de zăle — lumina care se revărsa azi până în anule Unimii!

— Trebuie să văzeli — spuse Ilci cândva, dar se gândeste Stalin, să văzeli așa, ca el, făcând să crească din visuri — bucuria vieții! Ce sarcină grea — și ce fericire — să duci mai departe prin aspre lupte victorioase, opera unui asemenea titan!

O tresărire dureroasă îl înfocă deodată inimă...

„...Iată sala cea mare a Societelor, într-o dimineață cernită de Iarnă. Urcând la tribună, încet, Stalin se simte încălecat de o răspundere uriașă. Sute de priviri îl urmăresc cu încredință. Întregul popor sovietic se uită la el ca la cel mai vrednic tovarăș de luptă al lui Ilci. Și nu numai oamenii sovietici îl privesc în această clipă — ci întreaga omenire muncitoare. O tăcere adâncă învâlește sala — și n'adăoga tăcere prin să răsune solemn cuvintele de foc ale jurământului!”

„Noi, comuniștii, suntem oameni de o structură deosebită. Suntem furiști dintr-un material deosebit. Noi suntem cei care formăm armata marelui strateg — proletariatul, armata tovarășului Lenin. Nimic nu este mai presus decât cinstea de a face parte din această armată. Nimic nu este mai presus de titlul de membru al partidului și nici de titlul de conducător este tovarășul Lenin...”

Conducătorul oamenilor păcii ține în mână o telegramă. A scos acum câteva clipe, din partea constructorilor Canalului Volga-Don, „Vladimir Ilci Lenin”. În cuvintele pline de dragoste, el exprimă adevărată iubire a poporului sovietic pentru marea sa liberă de fericiții umanie — Lenin al zilelor noastre — tovarășul Stalin.

Iosif Vissarionovici prindește multă vreme mesajul victorios. Gânduri strălucitoare ca razele soarelui l se perindă în minie. El se gândeste la Lenin. Îl vede la tribună, cu brațul înșinat înainte, arătând clasei muncitoare drumul spre țel.

„Nu se sfârșise încă lupta cu hoardele intervenționiste, încă mai detunau explozii de obuze pe pământul stâncos al Crimeei — când Lenin, înflăcărat de privirea sa genială, încipuse să lucreze la marelui plan de electrificare a Rusiei...”

Tovarășul Stalin încipuse o clipă peocapele și zăreste un om scund, cu fruntea bolțită, mergând cu pași mărunți și repezi dealungul și dealatul camerei, în vreme ce glasul-l plin de emoție zugrăvea grandioasa perspectivă a zilei de mâine...

Da, Lenin auzea, încă de pe atunci, cum vor vii înspumatele valuri ale Canalului Volga-Don în turbinele dela Kahovka, iar în privirea sa inspirată mijea — încă acum izbucel și ceva de zăle — lumina care se revărsa azi până în anule Unimii!

— Trebuie să văzeli — spuse Ilci cândva, dar se gândeste Stalin, să văzeli așa, ca el, făcând să crească din visuri — bucuria vieții! Ce sarcină grea — și ce fericire — să duci mai departe prin aspre lupte victorioase, opera unui asemenea titan!

O tresărire dureroasă îl înfocă deodată inimă...

„...Iată sala cea mare a Societelor, într-o dimineață cernită de Iarnă. Urcând la tribună, încet, Stalin se simte încălecat de o răspundere uriașă. Sute de priviri îl urmăresc cu încredință. Întregul popor sovietic se uită la el ca la cel mai vrednic tovarăș de luptă al lui Ilci. Și nu numai oamenii sovietici îl privesc în această clipă — ci întreaga omenire muncitoare. O tăcere adâncă învâlește sala — și n'adăoga tăcere prin să răsune solemn cuvintele de foc ale jurământului!”

„Noi, comuniștii, suntem oameni de o structură deosebită. Suntem furiști dintr-un material deosebit. Noi suntem cei care formăm armata marelui strateg — proletariatul, armata tovarășului Lenin. Nimic nu este mai presus decât cinstea de a face parte din această armată. Nimic nu este mai presus de titlul de membru al partidului și nici de titlul de conducător este tovarășul Lenin...”

Părăindu-ne, tovarășul Lenin ne-a poruncit să ținem sus și să păstrăm neîntințat marea titlu de membru al partidului. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste această poruncă a ta!”

— Într'adevăr, cu cinste! — șoptește tovarășul Stalin, privind încă odată telegrama constructorilor. Mai grandioasă decât giganticele înălțături este puterea creatoare a comuniștilor în munca pacnică, mărețată, ca și în anii crânceni și războiului — el ar fi și în acest meroiu în vreme, deschiștorii de căi strălucitoare — pentru că izbândă Revoluției este legea vieții lor!

„Acum valurile Canalului se avântă nestăvilite în turbinele datoare de iu mină. Marea forță se răspândește dealungul și dealatul urșelor întinderei și arpișle comunismului se desfac tot mai larg, îmbrățișând încă întreg pământul sovietic!”

Stalin se apropie încetșor de portretul lui Ilci și-l zămbet cald îl auzese chipul.

— Iată a venit Volga-Donul, Vladimir Ilci! — ar vrea să-l spună. S'a înfăptuit un vis de veacuri al poporului nostru. Vom face să se înfăptuiască visul tuturor popoarelor lumii — (și-i jurăm, iubite tovarăș și învățător!

Stalin și-a masa de lucru. E liniște. Soare-și puternic de vară se strecoară prin perdelele largi.

Conducătorul oamenilor păcii ține în mână o telegramă. A scos acum câteva clipe, din partea constructorilor Canalului Volga-Don, „Vladimir Ilci Lenin”. În cuvintele pline de dragoste, el exprimă adevărată iubire a poporului sovietic pentru marea sa liberă de fericiții umanie — Lenin al zilelor noastre — tovarășul Stalin.

Iosif Vissarionovici prindește multă vreme mesajul victorios. Gânduri strălucitoare ca razele soarelui l se perindă în minie. El se gândeste la Lenin. Îl vede la tribună, cu brațul înșinat înainte, arătând clasei muncitoare drumul spre țel.

„Nu se sfârșise încă lupta cu hoardele intervenționiste, încă mai detunau explozii de obuze pe pământul stâncos al Crimeei — când Lenin, înflăcărat de privirea sa genială, încipuse să lucreze la marelui plan de electrificare a Rusiei...”

Tovarășul Stalin încipuse o clipă peocapele și zăreste un om scund, cu fruntea bolțită, mergând cu pași mărunți și repezi dealungul și dealatul camerei, în vreme ce glasul-l plin de emoție zugrăvea grandioasa perspectivă a zilei de mâine...

Da, Lenin auzea, încă de pe atunci, cum vor vii înspumatele valuri ale Canalului Volga-Don în turbinele dela Kahovka, iar în privirea sa inspirată mijea — încă acum izbucel și ceva de zăle — lumina care se revărsa azi până în anule Unimii!

— Trebuie să văzeli — spuse Ilci cândva, dar se gândeste Stalin, să văzeli așa, ca el, făcând să crească din visuri — bucuria vieții! Ce sarcină grea — și ce fericire — să duci mai departe prin aspre lupte victorioase, opera unui asemenea titan!

O tresărire dureroasă îl înfocă deodată inimă...

„...Iată sala cea mare a Societelor, într-o dimineață cernită de Iarnă. Urcând la tribună, încet, Stalin se simte încălecat de o răspundere uriașă. Sute de priviri îl urmăresc cu încredință. Întregul popor sovietic se uită la el ca la cel mai vrednic tovarăș de luptă al lui Ilci. Și nu numai oamenii sovietici îl privesc în această clipă — ci întreaga omenire muncitoare. O tăcere adâncă învâlește sala — și n'adăoga tăcere prin să răsune solemn cuvintele de foc ale jurământului!”

„Noi, comuniștii, suntem oameni de o structură deosebită. Suntem furiști dintr-un material deosebit. Noi suntem cei care formăm armata

Casa-muzeu dela Leninskie-Gorki

(Dela corespondentul „Scanteii” la Moscova)

Automobilul goneste printr-o case frumoase, care poarta tradiționalele podobe arhitecturale ale satului rusesc, colește apoi la stânga pe o alea strălucită de mestecenți zăbi și se oprește în fața unor ziduri galbene, pe care se află o placă neagră încrustată cu slove aurii: „Casa-muzeu a lui V. I. Lenin, Leninskie Gorki”. Aici a trăit și a lucrat în ultimii ani al vieții genialul conducător al comunismului mondial, întemeietorul primului stat socialist, Vladimir Ilci Lenin.

Lenin a pășit pentru prima oară pragul casei în Septembrie 1918.

Cu câteva săptămâni înainte, la 30 August, contrarevoluționara Tlaplar — din ordinul imperialismului american-englez — a organizat o revoltă a burgheziei răsturnate dela putere și al agenților în răzărul al imperialismului strecuțat în partid: Troțki și Buharin, — s'a fost de prilejul participării lui Lenin la un meeting dela uza „Mihelson” spre a atenta la viața acestuia, trăgând asupra lui 6 oamne otrăvite care i-au rănit grav. Viața marelui conducător al revoluției era în primejdie. Dar organismul sănătos și puternic voia să de viață ale lui Lenin au învins. Lenin s'a însănătoșit. Totuși medicii l-au recomandat să se odihnească spre a înălțura pericolul complicațiilor. Pentru a se odihni câteva zile a venit Lenin întâia oară la Gorki. De atunci casa dela Gorki a devenit locul de odihnă al conducătorului statului sovietic, iar mai târziu, când starea sănătății lui Lenin s'a înrăutățit, Gorki devenise locul în care își petrecea cea mai mare parte a anului.

„Urcăm treptele scării care duc la primul etaj. În tăcerea solemnă a încăperilor plutește amintirea zărilor istorice. Totuși a rămas așa cum a fost pe vremea când trăia aici Vladimir Ilci.

Sărbătorim suferințele în care se adunau adesea locatarii casei la un pahar de ceai. Prin ferestrele sufragerale zărim terasa pe care Lenin stătea adesea de vorbă cu Stalin. Pe această terasă a avut loc vestita întâlnire despre care povestește tovarășul Stalin în articolul „Insemnări”, publicat în suplimentul ilustrat al „Pravdei” din 24 Septembrie 1922:

„În Iulie, când I-am văzut pentru prima dată pe tovarășul Lenin după ce nu-l mai văzusem o lună și jumătate, mi-a făcut totuși o asemenea impresie, de vechi lupător care se odihnește după o luptă neîntreruptă, Istovitoare, și arăta reimpresionat în urma repausului. Era improprietat, reinotat, dar păstra încă urmele oboseții, surmenajului.

„Am venit să văd zărele” — observă ironic tovarășul Lenin, — „nam voie să vorbesc de politică, ocolesc cu grijă orice petec de hârtie care se află pe masă, de frică să nu fie cumva ziar și să nu încalc astfel disciplina”.

Eu izbucnesc în râs și ridic în slava cerului spiritul de disciplină al tovarășului Lenin. Rădăm de medicii, care nu pot înțelege că oamenii politici de profesie cărora li s'a îngăduit să se vadă nu pot să nu vorbească de politică!

„Am ajuns în pragul încăperii în care s'a dat ultima suflare Lenin. Este o odale la fel de simplă ca și toate celelalte în care a trăit Lenin dealungul vieții: un pat, o masă lângă pat, o masă în mijlocul camerei, câteva fotolii. Totul a rămas ca în clipa morții. Pe masă se afla acum calendarul cu foaia întoarsă de Lenin la 19 Ianuarie, zile care le citea Lenin în ultimele zile ale vieții: „Universitățile mele” de Gorki, „Dragostea de viață” de Jack London.

Aici, în camera aceasta, se vede departe în jur. Oare în fața noastră, într-o mică vale, scântâie oglinda înghețată a unui lac pe care Lenin mergea adesea cu barca la pescuit. Dincolo de lac se înșiră casele satului Gorki. Văcă, când copaci înverzesc, când parcul strălucesc în multicolorie haie ale florilor, peisajul apare în tot farmecul său. De aici Lenin admira, în rarele-i clipe de odihnă, marea frumusețe a naturii rusești, chipul minunat al patriei pe care, pentru întâia oară în istorie, sub conducerea lui genială, pusese răstăpânirei cel ce muncesc.

Pe aleele parcului, acesta se plimba Lenin. Pe aleele acestea discuta însuflețit — îndeosebi în ultimii ani al vieții, când medicii li interzisese să mai lucreze în Moscova — cu marelui său discipol și tovarăș de luptă, Stalin.

Am ajuns în fața unei clădiri mici în care se afla pe vremuri garajul. Astăzi clădirea aceasta este o frântură de muzeu. Am intrat în garaj și am privit vechilele pe care le folosea Lenin în ultimii ani al vieții. Iată automobilul tip 1915, cu care Lenin călătorea între Mos-

cova și Gorki. Privind automobilul mi-am amintit de semnificativa întâmplare pe care o povestește soferul lui Lenin, Ghil, întâmplare care soare în relief minunata simplitate leninistă.

„Lenin e un om cu totul deosebit. Alții ca el nu există. Li duceam odată pe Miansnikai; era aglomerată, de abia puteam conduce. Am început să claxonez. Mă emoționasem. El a deschis ușa a venit pe scară până la mine și mi-a spus: „Te rog, nu fi emoționat, Ghil, înalțează în rând cu alții”.

Iată, alături de automobil, șaua cu care Lenin se ducea larma în satul Gorki spre a sta de vorbă cu țărani, spre a le da sfaturi, spre a le asculta păreri asupra evenimentelor care se desfășurau în Rusia și în întreaga lume. Cu dragoste fierbinte li lubeau locuitorii satului pe Lenin, prețindu-l și învățându-l în cursul unică de călătorie în țara Gherasimovo, de lângă satul Gorki, lângă Moscova, trupul neînsuflețit al lui Lenin.

Locomotiva, vopsită în roșu, a fost fabricată la uzinele Putilov din Petersburg în anul 1910. În 1923 a fost reparată de către muncitorii fără de partid din depozitul căilor ferate ale Moscovei și dăruit organizației de partid a Moscovei. În scrisoarea adresată cu acest prilej, muncitorii care au reparat locomotiva scriau: „Oamenii muncii fără de partid merge plini de curaj, în pas cu comuniștii, înalță către viitorul luminos”. Această locomotivă a fost aleasă pentru a transporta trupul neînsuflețit al marelui conducător.

Am privit îndelung locomotiva și trenul de dollu. Alături de mine se afla un bătrân înalt, vânos, cu o barbă mare, albă, desprins până dintr-o vechiă poveste rusă. Acesta era în vârstă de 61. Mi-a spus că îl cheamă Toma Vasilciuk și că în zilele acelea ale lui Ianuarie 1924 era muncitor la atelierele de cale ferată din apropierea gării Pavelețki.

— În ziua când trenul morțuar se îndrepta spre Moscova — îmi povestește — se adunase parcă întreaga populație a Moscovei dealungul celor 30 kilometri care despart Gherasimovo de Moscova. Bătrâni și tineri, femei și copii aveau lacrimi de durere în ochi. Dar în privirile oamenilor se citea nu numai durerea, ci și o dăruire de neclintit, hotărârea de a îndoplini poruncile lui Lenin, încrederea și dezvoltamentul nestăruit față de conștiința omului muncitor. Și parca Stalin în omul acesta am intrat în partidul comunist. Sunt mândru că fac parte din „promotiv leninistă”...

— În ziua când trenul morțuar se îndrepta spre Moscova — îmi povestește — se adunase parcă întreaga populație a Moscovei dealungul celor 30 kilometri care despart Gherasimovo de Moscova. Bătrâni și tineri, femei și copii aveau lacrimi de durere în ochi. Dar în privirile oamenilor se citea nu numai durerea, ci și o dăruire de neclintit, hotărârea de a îndoplini poruncile lui Lenin, încrederea și dezvoltamentul nestăruit față de conștiința omului muncitor. Și parca Stalin în omul acesta am intrat în partidul comunist. Sunt mândru că fac parte din „promotiv leninistă”...

— În ziua când trenul morțuar se îndrepta spre Moscova — îmi povestește — se adunase parcă întreaga populație a Moscovei dealungul celor 30 kilometri care despart Gherasimovo de Moscova. Bătrâni și tineri, femei și copii aveau lacrimi de durere în ochi. Dar în privirile oamenilor se citea nu numai durerea, ci și o dăruire de neclintit, hotărârea de a îndoplini poruncile lui Lenin, încrederea și dezvoltamentul nestăruit față de conștiința omului muncitor. Și parca Stalin în omul acesta am intrat în partidul comunist. Sunt mândru că fac parte din „promotiv leninistă”...

— În ziua când trenul morțuar se îndrepta spre Moscova — îmi povestește — se adunase parcă întreaga populație a Moscovei dealungul celor 30 kilometri care despart Gherasimovo de Moscova. Bătrâni și tineri, femei și copii aveau lacrimi de durere în ochi. Dar în privirile oamenilor se citea nu numai durerea, ci și o dăruire de neclintit, hotărârea de a îndoplini poruncile lui Lenin, încrederea și dezvoltamentul nestăruit față de conștiința omului muncitor. Și parca Stalin în omul acesta am intrat în partidul comunist. Sunt mândru că fac parte din „promotiv leninistă”...

— În ziua când trenul morțuar se îndrepta spre Moscova — îmi povestește — se adunase parcă întreaga populație a Moscovei dealungul celor 30 kilometri care despart Gherasimovo de Moscova. Bătrâni și tineri, femei și copii aveau lacrimi de durere în ochi. Dar în privirile oamenilor se citea nu numai durerea, ci și o dăruire de neclintit, hotărârea de a îndoplini poruncile lui Lenin, încrederea și dezvoltamentul nestăruit față de conștiința omului muncitor. Și parca Stalin în omul acesta am intrat în partidul comunist. Sunt mândru că fac parte din „promotiv leninistă”...

V. BARLADEANU

In Editura pentru literatura politica

au apărut:

LENIN—Opere vol. 4
444 pag., 7,50 lei

LENIN—Un pas înainte, doi pași înapoi
268 pag., 4 lei

Se preqătesc noi filme documentare românești

Filmele documentare, produse de tinerii noștri cinematografiști, se bucură de o primire tot mai călduroasă din partea spectatorilor. Oamenii muncii arată un interes crescând acestor filme care înfățișează frumusețile patriei și succesele poporului nostru muncitor pe drumul construirii socialismului.

În curând studioul de filme documentare „Alexandru Sahia” va termina lucrarea unei noi serii de filme. Unul din ele va fi înfățișat realizările istorice obținute de poporul nostru în cei cinci ani dela proclamarea Republicii Populare Române. Vor fi realizate de asemenea câteva filme de scurt metraj, care vor oglindi câteva evenimente însemnate din viața țării noastre: alegerea de deputați pentru Marea Adunare Națională, Centenarul Teatrului Național și Expoziția „Economie planificată a R.P.R. în plin progres”.

Aspecte din viața noastră a muncitorilor minei vor fi înfățișate într-un film despre viața minerilor din regiunea Baia Mare.

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani dela eroicele lupte din Februarie 1933, când clasa noastră muncitoare, în frunte cu ceterii dela Ateierele Grivici, s'a ridicat la luptă pentru a bara drumul fascismului, pentru a apăra libertatea și independența țării noastre, se va realiza un film de scurt metraj „Alexandru Sahia” pregădit de un grup de tineri realizatori din regiunea Baia Mare.

Noi boqății valorificate în regiunea Iași

În cuprinsul regiunii Iași se găsește o mare cantitate de pământ galben argilos, pentru a cărui valorificare satul popular regional a început construirea unor fabrici de cărămidă. În anul 1952 a intrat în funcțiune fabrica de cărămidă dela Bucium, cu o capacitate de câteva milioane de cărămidă pe an; acum se din construie două fabrici de cărămidă, una la marginea orașului Iași, învestită cu o uscată artificială, și alta la Pașcani.

Satul popular a început de asemenea valorificarea pietrișului și nisipului din râul Siret, care vor fi folosite pentru construirea de case și pavarea drumurilor.

Întreprinderea economică a satului popular folosește rezidurile dela mori și presele de ulei în vederea fabricării săpunului de rufe. Sunt folosite de asemenea și rezidurile de păcură și motorină dela călăfărire pentru prepararea unsorilor de curățare.

Satul popular a înflințat în comuna Bostia din raionul Iași o fabrică de nasturi, folosind drept materie primă scoțele ce se găsesc pe malurile bălților Prutului în comuna Tighinași, stuful este folosit la diferite construcții și împletituri.

Cincinalul în 4 ani!

S'a terminat montarea construcției metalice a corpului central al „Casei Scanteii”

Intregul colectiv de muncitori și tehnicieni, constructori și montori de pe șantiierul „Casei Scanteii” a sărbătorit zilele trecute o însemnată victorie în muncă: terminarea lucrărilor de montaj la construcția metalică a corpului central al „Casei Scanteii”, construit în întregime de combinatul „Sovrommetal”-Resița.

Semeață clădirea centrală — de trei ori mai înaltă decât corpurile construite până acum — este cea dintâi construcție din țara noastră executată după metoda construcțiilor înalte din Uniunea Sovietică. Potrivit acestei minunate metode, la înălțarea construcției s'a ținut seama atât de calitățile de rezistență ale scheletului

de oțel, cât și de cele ale betonului. În felul acesta s'au economisit însemnate cantități de oțel și beton.

Folosirea experienței sovietice în domeniul construcțiilor înalte a asigurat un ritm rapid lucrărilor de construcții. Astfel, scheletul metalic al corpului central al „Casei Scanteii” — cea mai mare construcție realizată până acum în țara noastră — a fost montat în numai 6 luni.

Muncitori și tehnicieni cu bogată experiență, ca fostii Haidu, Andrei Haldorfer, Sarca Crăciun, Raner Francisc și alții dela „Sovrommetal”-Resița au muncit cu avânt, însuflețiti de gândul de a înălța cât mai repede această minunată construcție.

Succesele petroliștilor în cinstea Congresului Sindicatelor

BACAU (dela corespondentul nostru). Răspunzând chemării la întrecerea socialistă lansată de petroliștii din șchele „Sovrompetrol”-Bodești, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri dela Trestul 4—producție Moinești își sporesc zi de zi eforturile în producție.

Înșușindu-și inițiativa comunistilor dela șchele Bodești — de extindere planificată a metodelor sovietice — 96% din numărul total al muncitorilor și tehnicienilor din cadrul acestui trest aplică metoda sovietică Vorosin, de îngrijire și întreținere în bune condițiuni a sondeilor. De asemenea 1218 sonderi aplică acum metoda de lucru a stahanovistelor sovietice Jandarova, iar 132 sonderi folosec inițiativa stahanovistului Dumitru Arjan, Erou al Muncii Socialiste.

Datorită extinderii metodelor sovietice și intensificării întrecerii socialiste, petroliștii din cadrul Trestului 4—producție Moinești au îndeplinit planul la extracția

țitelului în primele 16 zile ale anului în proporție de 101,2%. În această perioadă, frunțaș pe trest se situează șchele Nr. 2—Moinești, care a extras cu 2,15% mai mult țitel decât prevederile planului.

Lupta pentru îndeplinirea planului și pentru un regim sever de economii a fost temeinic susținută și de sonderii din cadrul șchelei Nr. 3—Moldărești. Aici, în primele 16 zile, planul de producție la țitel a fost realizat în proporție de 100,9%. În același timp s'au economisit însemnate cantități de materiale ferose, ventile, flânși, etc. în valoare de peste 10.500 lei. Brigăzile dela sondele 901 și 902, conduse de brigadirii Victor Tocaci și Mirela Vasile, au dobândit cele mai însemnate succese în producție, depășindu-și simțitor sarcinile de plan.

În cinstea celui de-al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R. petroliștii de pe Valea Tazlăului înălță tot mai sus steagul întrecerii socialiste.

Cuvântul constructorilor de rulmenți

ORAȘUL STALIN (dela corespondentul nostru). Zilele trecute, colectivul atelierului 924 din sectorul rulmenți al uzinei „Steagul Roșu” s'a adunat în cadrul unei conferințe de producție pentru a analiza rezultatele obținute în întrecerea pe prima jumătate a lunii Ianuarie.

Din analiza făcută de maestrul Târtoabă Ion a reieșit că muncitorii și tehnicienii atelierului 924 au pornit cu avânt bătălia pentru realizarea planului pe 1953, obținând rezultate însemnate în muncă. Aplicând metodele stahanovistelor sovietice, muncitorii și tehnicienii acestui atelier au reușit să-l depășească simțitor sarcinile de plan. Cel mai mult dintre muncitori au obținut depășiri de normă între 40—80%.

Dar, pe lângă rezultatele pozitive obținute de marea majoritate a muncitorilor atelierului, un număr de 7 muncitori, calificai de curând, nu au reușit încă să-l realizeze normele.

Pentru a ajuta pe acești muncitori să-l realizeze și să-l depășească și el normele, iar apoi să se ridice în rândul muncitorilor frunțași, maestrul Târtoabă Ion a propus colectivului atelierului să aplice pe-

țioasa inițiativă a maestrului șef Dobre Marin dela Resița.

Propunerea maestrului Târtoabă Ion a fost salutăată cu deosebit entuziasm de către întregul colectiv. Cel mai bun muncitor și-au luat angajamentul să-l ajute pe muncitorii cu o calificare mai scăzută decât ei și în special pe muncitorii rămași sub normă. Stahanovistul Badea Ion, de pildă, s'a angajat să-l ajute pe strungarul frunțaș în producție Bucholzer Andrei pentru ca acesta să-l realizeze norma în proporție de 140%. Strungarul frunțaș Radu Constantin s'a angajat, de asemenea, să-l ajute pe muncitorul Mihăiță Constantin pentru ca acesta să realizeze o depășire de 40—45%; U.T.M.-istul Mirică Jelică s'a angajat să-l ajute pe Mitrofan Gheorghie să-l îndeplinească norma și să realizeze o depășire de 20%.

Maistrul Târtoabă Ion s'a angajat să inițieze cu ajutorul organizației de bază și al comitetului sindical de secție un curs de tăiere rapidă a metalelor.

În cadrul acestui consfătuiri de producție muncitorii și tehnicienii atelierului 924 s'au angajat să-l realizeze planul de producție pe luna Ianuarie în proporție de 140%, iar pe luna Februarie în proporție de 180%.

tolante și trădătoare. Lupta împotriva elementelor oportuniste și capitulante, demascarea lor ideologică și totodată lărgirea lor din partid este condiția prezabilă și necesară a victoriei partidului în luptă pentru cauza clasei muncitoare.

4.

Pentru mișcarea muncitorească internațională, este o mare fericire aceea că învățătura lui Lenin desprinde partidul de tip nou a fost în chip magistrat dezvoltată de către discipolul credincios și continuatorul genial al lui Lenin — tovarășul Stalin. Tovarășul Stalin a desfășurat necontenit, atât în domeniul teoretic cât și al practicilor revoluționare, o activitate uriașă, neobosită, pentru crearea, dezvoltarea și consolidarea P.C.U.S. cât și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești asupra cărora, continuând opera lui Lenin, s'a plecat cu grijă părintească spre înlănțuirea creșterea, ferindu-le de greșeli și rătăcirii primejdioase.

Tovarășul Stalin a sintetizat în mod deșvărsit și a dezvoltat învățătura lui Lenin despre structura, tactica și strategia partidului de tip nou, în lucrările sale „Despre bazele leninismului” și „În jurul problemei leninismului”. Tovarășul Stalin a înarmat mișcarea muncitorească cu geniala sa operă „Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. — curs scurt”, care, cuprinzând sinteza cea mai bogată a experienței a P.C.U.S., constituie enciclopedia cunoștințelor de bază în domeniul marxism-leninismului, cartea de capăt a tuturor partidelor comuniste. Referindu-se la dezvoltarea de către tovarășul Stalin a învățăturii despre partid, neuitatul A. A. Jdanov spunea:

„În problemele construirii organizatorice a partidului, tovarășul Stalin a dat partidului exemple strălucite de marxism creator. Mă refer la învățătura despre corelația dintre linia politică și activitatea organizatorică, despre organizarea științifică a alegerii, educării, promovării și repartiției cadrelor; despre organizarea bolșevică a controlului executării; despre metodele de luptă ale partidului împotriva dușmanilor ce pătrund în rândurile sale, despre metodele de luptă ale partidului pentru curățirea rândurilor sale de degenerații politice și de talere cu două fețe; despre vigilență, despre însușirea doctrinei bolșevice.

În toate aceste probleme, tovarășul Stalin a înarmat partidul cu indicații înțelepte și clarvăzătoare, indicând ce reprezintă un bogat apăr în tezaurul teoriei bolșevice a organizării și o călăuză în acțiune”.

Tovarășul Stalin a epărat puritatea principiilor leniniste ale partidului, a descoperit și nimicit organizația subversivă a degeneraților troțkisto-buharinștilor, a zdrobit uneltirile tuturor dușmanilor leninismului de a submina partidul, „Unitatea de neclint-

tit a rândurilor sale — a arătat tov. Maïlenkov la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. — partidul o dărește în primul rând conducătorului și învățătorului nostru, tovarășul Stalin, care a apărut unitatea leninistă a partidului”.

Una din preocupările permanente centrale ale tovarășului Stalin o constituie dezvoltarea teoriei marxist-leniniste, aplicarea marxismului la diferite științe speciale, elaborarea teoriei construirii socialismului și comunismului.

O deosebit de mare însemnată o are geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”. Noua lucrare clasică a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” reprezintă o culme în dezvoltarea economiei politice marxist-leniniste și îmbogățește considerabil știința marxist-leninistă. Clarificând și lămurind problemele economice ale socialismului și fundamentând condițiile de bază ale trecerii dela socialism la comunism în U.R.S.S., lucrarea tovarășului Stalin înarmează partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară și din lumea întreagă cu generalizarea profund științifică a experienței P.C.U.S. în învățarea și construirea întregii activități pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății, ea și le însușească și să se sprijine pe ele în activitatea lor revoluționară, să le folosească în interesul oamenilor muncii, al luptei pentru progres, pentru socialism și comunism.

Pe baza învățăturilor leninismului, sub conducerea lui Lenin și apoi a tovarășului Stalin, gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice a dobândit succese de însemnată istorico-mondială, deschizând întregii omeniri calea spre treapta superioară a civilizației umane — comunismul. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, organizând alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, a realizat, sub conducerea lui Lenin și Stalin, în urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, dobândirea puterii capitaliștilor și moșierilor, organizarea dictaturii proletariului, lichidarea capitalismului, deslănțirea exploatarea omului de către om, și a asigurat construirea societății socialiste.

Partidul lui Lenin și Stalin, cea mai grandioasă forță mobilizatoare și transformatoare cunoscută în istorie, a ridicat la creștea istoriei existență mase de zeci și sute de milioane de oameni; sub conducerea P.C.U.S. Uniunea Sovietică a devenit cel mai puternic stat din lume, rezimul de nezdărniciat al proletariatului internațional, bastionul pacii și libertății popoarelor.

Înăpțind învățăturile leninist-staliniste, P.C.U.S. și-a cucerit un prestigiu și o autoritate fără seamăn binemeritând zi cu zi cuvintele lui Lenin — de a fi rațiunea, cinstea și onoarea epocii noastre. Tezele leninist-staliniste despre partidul

de tip nou sunt de o neșlrăbită actualitate; ele au stat la baza documentelor istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., pedantului pătrunse de spiritul învățăturilor lui Lenin și Stalin.

Pe baza învățăturilor leniniste că partidul este puternic nu numai prin numărul membrilor săi, ci, în primul rând, prin calitatea lor, Congresul a acordat o grijă deosebită ridicării titlului de membru de partid la o și mai mare înălțime — grijă care și-a găsit întrușchirarea în prevederile noului Statut al partidului. Sporind responsabilitatea membrilor de partid prevederile noului Statut al P.C.U.S. exprimă înaltele exigențe față de membrii avangardiei constructorilor comunismului și constituie o măreață scoală de educare revoluționară.

Într-o însemnată a noului Statut al P.C.U.S. constă în faptul că el generalizează experiența organizatorică extrem de bogată a partidului, dezvoltă principiile lui organizatorice de bază și li concretizează potrivit noilor sarcini ale construcției comuniste. Noul Statut exprimă creșterea puternică a exigenței partidului față de membrii săi și ridică la o nouă treaptă, mai înaltă, problemele privind întărirea unității partidului, ale disciplinei, legăturii cu masele, folosirii criticii și autocriticii, sporirii rolului de avangardă al organizațiilor de partid, activității tuturor membrilor partidului, ascuțirii vigilenței, etc.

Documentele Congresului ne învăță să dăm o atenție centrală stimulării și intensificării criticii și autocriticii. Arătând că atitudinea unui partid față de greșelile sale este unul din cele mai sigure criterii de apreciere a partidului, Lenin scria: „A recunoaște sincer greșala, a dezvălui cauzele ei, a analiza împrejurările care l-au dat naștere, a examina atenta mijloacele prin care se poate îndrepta greșala — iată caracteristica unui partid serios, iată ce înseamnă îndeplinirea de către el a obligațiilor sale, iată ce înseamnă educarea și instruirea clasei, iar apoi și a maseilor”. Lupta intrinsecă, dusă de Lenin împotriva automatismului, corința lui Lenin — „mai puțin fraze pompoase, mai mult treabă simplă, de toate zilele... Mai puțin trănăieală politică, mai mult atenție la faptele... simple, dar vii, ale construcției comuniste” — străbat documentele congresului, care mobilizează pe comunisti pentru desfășurarea largă a criticii curajoase de jos, pentru scoaterea la iveală a oricăror lipsuri și înlăturarea lor la timp, pentru prezentarea de paradă a lucrurilor într-o lămură transfigurată, împotriva manifestărilor de autoînflărire și culcare pe lauri.

Pe temelia învățăturilor lui Lenin, dezvoltate de tovarășul Stalin, sunt clădite indicațiile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. pentru întărirea disciplinei de partid și de stat. Congresul a subliniat actualitatea nestăruită a învățăturii marelui Lenin că principala în munca organizatorică de partid este alegerea justă a

oamenilor și controlul executării hotărârilor. Congresul ne învăță să ridicăm la un nivel mai înalt activitatea de partid în ceea ce privește selecționarea, repartizarea și educarea cadrelor, să îmbunătățim compoziția calitativă a cadrelor de conducere, să promovăm cu îndrăzneală în muncă de conducere oameni devotați partidului, care se pricepe în munca respectivă și sunt capabili s'o facă să progreseze, să înlăturăm pe cei rămași în urmă, incapabili și neconștințioși; și punem accentul nu pe emiterea de hotărâri și dispoziții, ci pe felul cum sunt ele înlăpătate, și sporim răspunderea personală pentru controlul îndeplinirii hotărârilor, să îmbinăm controlul de sus cu controlul de jos al maseilor.

Ideile lui Lenin și Stalin străbat indicațiile Congresului la nivel ideologic, la lichidarea oricărei subpreceleci a sarcinii de răspundere a ideologilor marxist-leniniste. După indicația lui Lenin că orice diminuare a ideologiei socialiste înseamnă implicit o întărire a ideologiei burgheze, Congresul pune în gardă pe comunisti de prătețurii de ce acele sectoare ale muncii ideologice care dispar din câmpul vizual al organizațiilor de partid, în care conducerea și influența partidului slăbește, încearcă să pună mâna elementele dușmane.

Sufletul viu al leninismului este principialitatea și intranșigenta neclintită în lupta împotriva dușmanilor comunismului, înalta vigilență ideologică, capacitatea neîntrecută de a senza orice infiltrare a ideologiei dușmane, de a o demasca și de a o erde cu fierul roșu — până la capăt. Lenin și Stalin ne învăță să demascăm concret, pe baza de fapte, ideologia canibalică a imperialismului murbund, să luptăm cu toată pasunea împotriva nationalismului și cosmopolitismului, împotriva denaturării idealiste în știință, împotriva formalismului în artă, a oricăror manifestări obiectiviste în cultură, împotriva oricăror încercări de falsificare a marxismului. Lenin ne învăță să dezvoltăm și să perfecționăm cultura științifică și literatură și arta socialiste, pătrunse de spirit de partid, să folosim toate mijloacele de influențare politic-ideologică, propagandă, agitația, presa, pentru îmbunătățirea pregătirii ideologice și a vigilenței politice a comunistilor, pentru ridicarea conștiinței oamenilor muncii și educarea lor comunistă.

5.

Învățând dela Lenin și Stalin și călăuzindu-se după exemplul și experiența P.C.U.S. partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă desfășoară o uriașă luptă pentru pace, democrație și socialism, pășind în avântul întregii omeniri dornice de pace și progres social.

Învățătura leninist-stalinistă despre partidul de tip nou și experiența P.C.U.S. au

stat și stau la baza întregii activități a Partidului nostru „Crearea Partidului Comunist din România — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunistului și reformismului în mișcarea muncitorească din România”. Dacă partidul nostru nu a putut fi zdrobit de sângeroasa dictatură burghezo-moșieră, dacă el a izbucnit în răstimpul a 20 de ani de adăncă ilegalitate să-și păstreze flința și rolul de conducător unic al clasei muncitoare — aceasta se datorează străduințelor sale de a-și însuși învățătura leninist-stalinistă despre partid ca avangardă conștientă, organizată, a clasei muncitoare. Învățând dela Lenin și Stalin, partidul nostru s'a întărit și s'a călăuzit în lupta contra dușmanului fățiș și a oportunistului, a înfrânt dențele fracționiste, a apărut cu fermitate unitatea organizatorică a rândurilor sale și puritatea sa ideologică. În condițiile favorabile create prin eliberarea țării de către glorioasa Armată Sovietică, partidul nostru a condus victorios clasa muncitoare și masele oamenilor muncii la smulgerea puterii din mâna claselor exploatare, la instaurarea dictaturii proletariului sub forma regimului de democrație populară și la îndeplinirea sarcinilor revoluției socialiste.

Forța partidului nostru constă în faptul că el este un partid de tip nou, detașat de avangardă al clasei muncitoare, statul ei major de luptă revoluționară, legat strâns de masele muncitoare dela oraș și sate — un partid care respinge orice tărire în coada mișcărilor spontane a maseilor, organizând mersul acestora înainte, pășind întodeuna la fruntea maseilor.

Dela Lenin și Stalin a învățat partidul nostru că el trebuie să fie un partid monolitic, clementat prin unitatea ideologică, prin unitatea de voință, de acțiune și de disciplină — unitate pe care partidul a călăuzit în lupta împotriva oportunistului și împăciuitorescilor, a deviatorilor de orice fel. Zdrobirea acțiunii contrarevoluționare, anti-partinică și antistatală a lui Luca sprijinit de Pauker și Georgescu, exprimă hotărârea partidului de a aplica învățăturile lui Lenin și Stalin, care au arătat că unitatea reală a partidului se obține nu prin coacșirea divergențelor, ci prin dezvoltarea și lichidarea lor pe baza principialității revoluționare, prin lupta necruțătoare împotriva abaterilor și tendințelor împăciuitorescilor.

Învățând dela Lenin și Stalin, partidul nostru cere organizațiilor de partid să-și sporescă rolul de avangardă în toate domeniile vieții economice, ideologice, etc., să-și ridice nelcnetat calitatea de conducători politici și mobilizatori ai maseilor, să întărească continuu disciplina de partid,

Popoarele cinste memoria marelui Lenin

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 Ianuarie, oamenii muncii din U.R.S.S. vor comemora 29 de ani de la moartea...

care conține hotărârea celui de al II-lea Congres Internațional al Sovieților din 25 Ianuarie 1924...

expoziții, precum și excursii la muzeul „Lenin” din Poronin. În zilele Lenin...

Semnarea unui acord pentru schimb de mărfuri și plăți între R.P. Chineză și R.P.R.

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 Ianuarie a fost semnat la Pekin un acord...

La ceremonia semnării au asistat din partea Chineze U Siu-tuan ministru adjunct al afacerilor externe...

Pentru traducerea în viață a hotărârilor Congresului dela Viena

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS La 18 Ianuarie a avut loc la Londra o sesiune largită a Consiliului general al Comitetului pentru apărarea păcii...

pre Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii; raportul lui Julie Devintre, despre problemele organizației și raportul Jeanettei Vermeersch...

In rezoluție se subliniază că cea mai urgentă sarcină este de a impune încetarea focului în Coreea...

ROMA 20 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Unita”, la Roma a avut loc un meeting de masă pentru apărarea păcii...

Puternice demonstrații în Italia împotriva proiectului de „reformă” a sistemului electoral

ROMA 20 (Agerpres). — Lupa masselor largi ale poporului Italian împotriva proiectului „reformei” anticonstituționale a sistemului electoral...

Agresorii americani continuă barbariile împotriva prizonierilor de război

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 15 Ianuarie, un prizonier de război din lagărul american...

Un film progresist pe ecranele japoneze

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: Din Tokio se anunță că în curând va rula pe ecranele japoneze filmul „Femeia care își câștigă existența”...

Acțiunea patriotică a docherilor din Oran

PARIS 20 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité” anunță că docherii din portul Oran — Algeria — au refuzat în unanimitate să descarc...

PARIS 20 (Agerpres). — Protestele oamenilor iubitori de pace din Franța se intensifică din zi în zi...

Succesul unui candidat al Uniunii Democratice de Stânga în alegerile parțiale din Grecia

SOFIA 20 (Agerpres). — Ellas Press La 18 Ianuarie a avut loc în regiunea și orașul Salonice alegeri parțiale...

Să fie salvată viața soților Rosenberg!

NEW YORK 20 (Agerpres). — Campania de protest împotriva condamnării la moarte a soților Rosenberg...

Situația din Egipt

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS Ziarul „Al-Ahram” relatează că ministrul afacerilor interne al Egiptului...

Regimul „băței” în armata engleză

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele engleze „Star”, „Evening News” și altele au relatat zilele trecute despre fosta lor armată...

Procesul unui grup complotist din R.P. Bulgaria

SOFIA 20 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: La 19 Ianuarie a început la tribunalul districtual din Sofia procesul public...

Creșterea numărului șomerilor în țările capitaliste

● Potrivit ultimelor date oficiale, în Austria, de la aplicarea planului Marshall...

Decăderea școlilor în S. U. A.

● „Sistemul școlar american se află în cea mai proastă stare de la începutul Istoriei sale” — a declarat președintele...

Contradicții între capitaliștii englezi și americani în Australia

SYDNEY 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum rezultă din relatările presei australiene...

Contrafaptul unei activități criminale îndreptată împotriva puterii populare

● Pe baza activităților se află următorii învinovați de activitate criminală îndreptată împotriva puterii populare...

Să fie salvată viața soților Rosenberg!

PARIS 20 (Agerpres). — Protestele oamenilor iubitori de pace din Franța se intensifică din zi în zi...

Decăderea școlilor în S. U. A.

● În Japonia, țară pe care imperialiștii americani se streceră să transforme în cap de pe împotriva U.R.S.S. și a R.P. Chineze...

Regimul „băței” în armata engleză

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele engleze „Star”, „Evening News” și altele au relatat zilele trecute...

Situația din Egipt

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS Ziarul „Al-Ahram” relatează că ministrul afacerilor interne al Egiptului...

Contrafaptul unei activități criminale îndreptată împotriva puterii populare

● Pe baza activităților se află următorii învinovați de activitate criminală îndreptată împotriva puterii populare...

Să fie salvată viața soților Rosenberg!

PARIS 20 (Agerpres). — Protestele oamenilor iubitori de pace din Franța se intensifică din zi în zi...